

Љубомир Симовић (1935.) је лирски песник, драмски писац и романијер. Написао је неколико драма, између осталих и драме на епским мотивима: „Хасанагиница“ и „Бој на Косову“. „Док историјске епске песме концентришу пажњу на велике војне сукобе, на крупна друштвена збивања, истичу херојске подвиге легендарних јунака, дотле балада пева о индивидуалним судбинама, тешкоћама, дилемама, искушењима које намеће одређена друштвена стварност. Народни певач је у баладама уствари пренео драматичне историјске сукобе из сфере широких друштвених збивања у свакодневни живот, у сферу домаћих, породичних збивања. Тешка лична драма Хасанагинице, не показује друштвене конфликте, широких, епских размера.“¹ „Хасанагиница“ је народна балада у којој је опевана трагична судбина Хасанагинице. Њене су емоције у сукобу са њеним положајем према брату. Она је под његовом пуном влашћу и заштитом. Као жена не може да не пренебрегне норме живота патријархалне породице и да обиђе рањеног мужа. Песник каже да није могла од стида. Хасанага, као старешина патријархалне породице може да не поштује утвршени начин понашања жене те јој је и поручио: „Не чекај ме у двору б'јеломе, ни у двору, ни у роду моме.“ Драмски заплет расте, Хасанагиница је у дилеми да ли напустити петоро деце или сачекати агу и поднети казну. Ага је неумољив, обавестио је њеног брата који долази по њу. Хасанагиничина трагичност је резултат читавог сплета околности у патријархалном породичном животу у којима је она готово потпуна пасивна. Пошто јој брат није услишио молбу да је уопште не удаје она се резигнирано предаје удадби за имутског кадију молећи га да понесе дуг покривач за невесту да не гледа своју децу кад буде пролазила поред Хасанагиног двора. За њу је све свршено, и са децом и са мужем. Живот за њу више нема никакве сврхе. Она је још само мислима и емоцијама повезана са својом децом и предосећа да ће умрети од жалости ако их види. Хасанагиници као жени није дозвољено да крши конвенционалне норме живота патријархалне породице. Стога нити може да обиђе рањеног Хасанагу, нити да одбије захтев брата да се мимо своје воље преуда за кадију. Ага исто тамо дубоко воли своју жену. Али његов захтев према жени, Који произилази из дубине осећања, неће да поштује никакве устаљене препреке. Управо та два различита става мужа и жене, мотивисана на исти начин – љубављу, доводи до тешког неспоразума, до сукоба који се разрешава трагично – смрћу Хасанагинице при сусрету са децом. Кроз ову баладу провлачи се један несрећан живот, личност која делује трагично несрећна, изломљена

1

М. Урошевић, Народна књижевност, Горњи Милановац, 1980, стр. 250.

-2-

конвенционалним нормама, коју непрестано вребају изненадне, непредвиђене случајности. „У овој балади предмет поетизације је позиција хероја у животу, његов став и однос према оном што се догађа, његова могућност односно немогућност акције у сукобу готово увек неравном са непредвиђеним тешкоћама и искушењима.“

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com